

ਸਰਪੰਚਣੀ

(ਦਰਸ਼ਨ ਧੀਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ)

(ਨਾਟਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਜਿਹੜੀ ਉਹਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ)

ਲੱਖਾ : ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਕਿੱਧਰ ਗਸ਼ਤ ਲਾਉਣ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਵੇਖਣ ਗਈ ਸਾਂ ਕਿ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਨਿੱਕੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਸਕੂਲ ਗਏ ਨੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਸਪੈਕਟਰ ਲਗੀ ਹੋਈ ਏਂ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਰਪੰਚਣੀ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖਾਂ ਕਿ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਸਗੋਂ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਤਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਪਰ ਕੁੜੀਆਂ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਂਭਦੀਆਂ ਰਹਿਣ।

ਲੱਖਾ : (ਲਗਾ ਕੇ) ਆਪਣੇ ਨਿਆਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ, ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਖਿਆਲ ਆ ਗਿਆ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਨਿਆਣੇ ਦੀ ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਲੰਘ ਗਈ ਏ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਲੰਘ ਗਈ ਏ, ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਈ ਆਪੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਇਹ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਏ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਮੇਰੇ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਏ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦੇ ਦੇ ਵੱਸ ਏ ਕਿ ਕਦੋਂ ਨਿਆਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਲੱਖਾ : ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬਾਝ ਏਂ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਜੇ ਇਹ ਗਲ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਆਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਮਰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਗਲ ਨਹੀਂ

ਲੱਖਾ : ਕੀ ਕਿਹਾ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਦੱਸ ਪੋਚਵੀਂ ਪੱਗ ਬੰਨ ਕੇ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆਂ ਏਂ

ਲੱਖਾ : ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਖੇਡਾਂ ਨੇ ਤੇ ਉਥੇ ਜਾਣਾ ਏ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਖੇਡਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ, ਅੱਗੇ ਤੇ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਫਬਿਆ

ਲੱਖਾ : ਅਗੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਲੱਖਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੇ ਹੁਣ ?

ਲੱਖਾ : ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬੀਬੀ ਹਰ ਕੌਰ ਦਾ ਘਰ ਵਾਲਾ ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਸਰਪੰਚ ?

ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਜੇਕਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਡਾਕਟਰਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਏ ਤਾਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਦਾ ਘਰ ਵਾਲਾ ਸਰਪੰਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਸਰਪੰਚ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਾ ਲਾ ਕੇ ਗੱਲਾ ਕਰਦਾ ਏ, ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਚੋਭਵੀਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾ

ਲੱਖਾ : ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬੜੀ ਛੈਤੀ ਭੁਲ ਗਈ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਸਰਪੰਚਣੀ ਤਾਂ ਬਣੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਏ। ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਕੋਟੇ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਨੇ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬਣਨਾ ਆ, ਤੇਰੀ ਚੋਣ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਤੂੰ ਚਾਰ ਅੱਖਰ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਏ, ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨਪੜ ਸਨ ਤੇ ਤੂੰ ਬਿਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੁਣੀ ਗਈ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਸਰਪੰਚਣੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣੀ ਸਾਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਹਰੇ ਹੁਣ ਸਰਪੰਚਣੀ ਏ, ਪਰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਵਾਲੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਏ

ਲੱਖਾ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਰਪੰਚਣੀ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਹੋਵੇ ਹੀ ਪਰ ਸਰਪੰਚ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬਣੀ ਫਿਰਦੀ ਏਂ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ

ਲੱਖਾ : ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ਬਰਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿ ਤੀਵੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਸਰਪੰਚਣੀਆਂ ਹੋਣ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਰਪੰਚ ਹੁੰਦੇ ਨੇ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਤੀਵੀਆਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਠੇਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੇ ਦਾਰੂ ਵਿਚ ਗੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਤੀਵੀ ਦੀ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਕਰਦੇ ਨੇ।

ਲੱਖਾ : ਉਹ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਕਰਨਗੀਆਂ । ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ, ਵਿਚੋਂ
ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਰਹੇ । ਇਹ ਉਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ
ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਨੇ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਆਹੋ ਮਰਦ ਜਦੋਂ ਸੱਥ ਵਿਚ ਬਹਿੰਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੋਚਦੇ ਨੇ

ਲੱਖਾ : ਅੱਛਾ ਅੱਛਾ ਠੀਕ ਏ । ਤੂੰ ਸਰਪੰਚਣੀ ਸਹੀ, ਮੇਰੀ ਗਰਗਾਬੀ ਫੜ੍ਹਾ ।
ਜੇ ਮਿੱਟੀ ਲੱਗੀ ਏ ਉਹ ਵੀ ਝਾੜ ਦੇਵੀਂ ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੇ ਉਤੇ ਬੁਰਜ਼ ਵੀ ਫੇਰ ਦੇਵਾਂਗੀ । ਜੇ ਪੱਗ ਪੋਚਵੀਂ ਬੰਨ ਸਕਦਾ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰਗਾਬੀ ਵੀ ਫੜ ਸਕਦਾ ਏ

ਲੱਖਾ : ਆਹੋ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ । ਹਰ ਗਲ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ
ਏ । ਦੇਰ ਪਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਦੌੜ ਮੇਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ
ਹੋਣੀ ਏ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਆਹੋ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਕਦੋਂ ਸਰਦਾਰ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਆਏ ਤੇ
ਫੀਤਾ ਕੱਟੇ

(ਬਾਹਰੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।)

ਆਵਾਜ਼ : ਲਖਿਆ, ਉਏ ਲਖਿਆ ਘਰੇ ਹੀ ਏਂ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਲੈ ਆ ਗਿਆ ਏ ਤੇਰਾ ਯਾਰ

ਲੱਖਾ : ਯਾਰ ਮੇਰਾ ਆ ਗਿਆ ਏ । ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ (ਉੱਚੀ ਸਾਰੀ) ਲੰਘ
ਆ ਨੰਬਰਦਾਰਾ (ਨੰਬਰਦਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)

ਨੰਬਰਦਾਰ : (ਹਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ) ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਭਾਬੀ । ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ
ਤੂੰ ਘਰੇ ਮਿਲ ਗਈ । ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਏ । ਭਾਵੇਂ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਤਾਂ
ਮਾਮੂਲੀ ਏ, ਪਰ ਹੁਣ ਖਾਸ ਬਣ ਗਿਆ ਏ ।

ਲੱਖਾ : ਤੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰ ਲੰਬੜਾ, ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹਦਾ
ਕਰਨਾ ਏ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਛ ਤੇ ਲੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕੀ ਏ । ਨਾਲੇ ਤੂੰ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ
ਏ ਕਿ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ।

(ਲੱਖਾ ਭੱਖ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਨੰਬਰਦਾਰ : ਲਖਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਘਰ ਵਿਚ ਇਹ ਇੱਜ਼ਤ
ਹੈ (ਬਦਲ ਕੇ) ਪਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਾ ਲਾ, ਆਪਣਾ ਵੀ ਘਰ ਵਿਚ
ਇਹੋ ਹਾਲ ਏ

ਲੱਖਾ : (ਢੀਠਾਂ ਵਾਂਗ) ਲੰਬੜਾ, ਇਜ਼ਤ ਹੀ ਇੱਜ਼ਤ ਏ । ਤੂੰ ਗੱਲ ਦਸ ਕੀ
ਹੈ,

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਗਲ ਇਹ ਏ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ ਪਿਆ ਏ ਇਕ ਬੋਰੀ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਫੜੀ ਗਈ ਏ ਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਪਾਵਾਂ ਕਿ ਨੰਬਰਦਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਕ ਨੇਕ ਬੰਦਾ ਏ, ਇਹਦੇ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਇਹਦੇ ਘਰ ਚੋਰੀ ਭੁੱਕੀ ਰਖਵਾ ਦਿੱਤੀ ਏ

ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਲੰਬੜਾ ਇਹੋ ਗਲ ਏ

ਨੰਬਰਦਾਰ : ਹਾਹੋ ਇਹੋ ਗਲ ਏ

ਲੱਖਾ : ਲੈ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲ ਏ, ਹਰੋ ਗਵਾਹੀ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਨੰਬਰਦਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨੇਕ ਬੰਦਾ ਏ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : (ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ) ਹਾਹੋ ਗਵਾਹੀ ਪਾ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਕਿ ਇਹ ਨੇਕ ਬੰਦਾ ਏ। ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇਕ ਬੰਦਾ ਏ। ਲੋੜਵੰਦਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਏ ਘਰ ਘਰ ਭੁੱਕੀ ਪੁਚਾਉਂਦਾ ਏ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਇਹਦਾ ਪੁਰਾਣ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਗਾਹਕ ਹੈ

ਨੰਬਰਦਾਰ : ਲਖਿਆ, ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਸੁਣਦਾ ਪਿਆ ਹਾਂ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹ ਉਹੀ ਸੁਣਦਾ ਪਿਆ ਏ, ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਦੀ ਪਈ ਆਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਭੁਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਘਾਹ ਦੀ ਪੰਡ ਪਿਛੇ ਤੂੰ ਲੁਚੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਨੇਕ ਨੀਯਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਲੱਖਾ : ਘਾਹ ਦੀ ਪੰਡ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਆਹੋ ਘਾਹ ਦੀ ਪੰਡ, ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚੋਂ ਖਤਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਰਾ ਘਾਹ ਢੇਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਘਾਹ ਮੈਂ ਇਹਦੀ ਪੈਲੀ ਤੋਂ ਖਤਿਆ ਸੀ ਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨੀ ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਲੱਖਾ : ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਹ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛ। ਕਮਾਦਾਂ ਵਿਚ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਨੰਬਰਦਾਰ : ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਏ। ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੀ ਏ ਇਹ ਸਤੀ ਸਵਿਤਰੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਭੁਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਧ ਲੱਖਾ ਜਾਣਦਾ ਏ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਹਾਹੋ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਏਂ। ਤੁਸੀਂ ਮਰਦ ਜੀਹਦੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਮਰਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਏ, ਇਹੋ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਰ ਗਰੀਬ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਕ ਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਏ ਕਿ ਇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਦੀ

ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਲਾਚਾਰੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਏ,
ਲੱਖਾ : ਕਾਹਤੋਂ ਟਟੋਲੀ ਆਂਗ੍ਰੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬੰਮਣ, ਦੇ ਚਾਲੀਏ ਬੰਨੀ ਜਾਨੀ ਏ, ਜੇ ਬੰਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੱਲ ਪੱਲੇ ਥੋੜਾ ਬੰਨ ਲੈਣੀ ਏ। ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ, ਮੈਂ ਆਪ ਸਮਝਾ ਦੇਵਾਗਾ (ਹਰੋ ਨੂੰ) ਬਥੇਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਬੰਦੇ ਕੋਲੋਂ, ਬੰਦਾ ਰੱਬ ਥੋੜਾ ਆ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਆਹੋ ਗਲਤੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੀਵੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ। ਤੇ ਸੁਣ ਲੈ ਨੰਬਰਦਾਰਾ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਕਰੂੰ, ਤੇ ਲੰਬੜਦਾਰਨੀ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਪੁਛੂੰ, ਜੇ ਉਹਨੇ ਨੇਕ ਚਲਣਾ ਦੀ ਸ਼ਾਹਦੀ ਭਰਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸਹੀ ਪਾ ਦੇਵਾਂਗੀ

ਨੰਬਰਦਾਰ : ਨੰਬੜਦਾਰਨੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਏ
ਲੱਖਾ : ਲੰਬੜਾ ਹੁਣ ਪਿੰਡ 'ਚ ਜ਼ਨਾਨੀਆ ਦਾ ਰਾਜ ਏ। ਹੁਣ ਮਰਦ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਨਾਨੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਨੇਕ ਚਲਣੀ ਦਾ ਸੈਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਨੰਬਰਦਾਰ : (ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਲਖਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੀ ਇਹਨੂੰ ਸਮਝਾ ਲੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਾਨ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਲੱਖਾ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਯਾਰ ਏ, ਪਰ ਹਰੋ ਹੁਣ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬਣ ਗਈ ਏ ਤੇ ਲੱਖਾ ਲੱਖ ਤੋਂ ਕੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਏ ਤੇ ਸੁਣ ਲੈ ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਜਤੀ ਕਦੀ ਭੁੱਲਾਂਗਾ ਨਹੀਂ।
(ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਲੱਖਾ : ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਦਸਤੂਰ ਫੜ ਲਿਆ ਏ? ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਟਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲਗ ਪਈ ਏਂ। ਤੇਰਾ ਇਹੋ ਵਤੀਰਾ ਰਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਏ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਰਹਿਣਾ ਏ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁਣ ਲੈ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨੰਬੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਈ ਪੈਣਾ ਏ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ?
ਲੱਖਾ : ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਹੀ ਸਮਝ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਸਮਝਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੀ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਨੰਬਰਦਾਰਨੀ ਇਹ ਜਾਮਨੀ ਨਾ ਭਰੇ ਕਿ ਉਹਦਾ ਘਰ ਵਾਲਾ ਭੁੱਕੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
ਲੱਖਾ : ਆਪਣੇ ਘਰ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਪੈਣੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਏ ਹੁਣ ਹੋਰਨਾਂ ਘਰਾਂ 'ਚ ਲੜਾਈ ਪਵਾ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਹੋਰਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ?
ਲੱਖਾ : ਹੋਰ ਕੀ? ਹੁਣ ਲੰਬੜ, ਲੰਬੜਦਾਰਨੀ ਨੂੰ ਆਖੇਗਾ ਕਿ ਗਵਾਹੀ

ਪਾ ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਪਾਏ, ਲੰਬੜ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਗਿਣਾਵੇ, ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪੈਰ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਚਟਵਾਏ, ਤੇ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਏ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੀ ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ। ਤੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਘਰ ਦੀ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਕਰ ਏ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਏ। ਤੁਸੀਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਰਾਮ ਨੇ ਦੇਵੀ ਵਰਗੀ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

ਲੱਖਾ : ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਰਾਮ ਨੂੰ ਵਿਚ ਲੈ ਆਈ ਏਂ, ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣ ਲਵੇ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀ ਸਰਪੰਚਣੀ ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਟਿਹਰੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਈਂ ਫਲਾਸ ਆ ਪੈਣ ਪੰਡਿਤ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਏ, ਤੇਰਾ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬਣਨਾ ਉਹਨੂੰ ਔਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਇਆ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਫਸਾਦ ਉਹ ਉਹਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਏ, ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਏ ਪੰਡਤ ਦੀ ਪੰਡਤਾਣੀ ਰੁਸ ਕੇ ਪੇਕੇ ਜਾ ਬੈਠੀ ਏ।

ਲੱਖਾ : ਤੇ ਹੁਣ ਪੰਡਿਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ ਕਿ ਤੂੰ ਉਹਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਬੈਠੇ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਸੁਝਦੀਆਂ ਨੇ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਪੰਡਤਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂ

ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਪੰਡਿਤ ਦਾ ਪੰਡਤਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਰਦਾ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਚੈਹਰੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਖਰਚਾ ਮੰਗ ਲਿਆ ਹੈ

ਲੱਖਾ : ਤਾਹੀਉਂ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਜਲਾਬ ਲੱਗ ਗਿਆ ਏ। (ਗੁਰਗਾਬੀ ਲਿਆ ਕੇ ਪਾਉਂਦਾ ਏ ਤੇ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਦਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ)

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ। ਚਾਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਕਰਨੀ ਵੀ ਸਿੱਖ (ਚਾਦਰ ਠੀਕ ਕਰਦੀ ਏ)

ਲੱਖਾ : ਤੇਰੀਆਂ ਇਹੋ ਗੱਲਾਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਫਾਲਤੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ।

ਲੱਖਾ : ਪੰਡਤਾਂ ਤੂੰ ? ਅਸਾ ਸਮਝਇਆ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪੰਡਤਾਣੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਏ ਫੇਰ। ?????????? ਮੈਂ ਤਾਂ... ?

ਪੰਡਤ : ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ ਹੁਣ ਇਹਦੀ ਵੀ ਟੋਹਰ ਹੋ ਗਈ ਏ। ਔਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਅਖੇ ਅਗਲੇ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਰੇ ਸਰਪੰਚਣੀ ਕੀ

ਬਣ ਗਈ ਏ, ਇਹਦੇ ਪੈਰ ਥੱਲੇ ਵੀ ਬਟੇਰਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : (ਅੰਦਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੋਈ) ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਹੀ ਆ ਗਏ, ਭਿੱਟ ਨਾ ਜਾਓਗੇ ?

ਪੰਡਤ : ਕਿਉਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੀ ਗਲ ਏ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬੀ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲਗ ਗਈ ਸੀ, ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਸੌ ਤੂਤਨੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਭਿੱਟ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪੰਡਤ : ਹਲਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ? ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਚਲੋ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਹੋਣਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਦ ਏ, ਹੁਣ ਦਸੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਏ ?

ਪੰਡਤ : ਦੇਖ ਹਰ ਕੋਰੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੀ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਬੁਝਾ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਏ, ਕਹਿ ਦੇਵੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਬਗੈਰ ਮੇਰਾ ਘਰ ਸੁੰਨਾ ਏ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ?

ਪੰਡਤ : ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਥੋੜਾ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਕ ਦਮ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੇਕੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਏ, ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾ ਚਲੀ ਜਾ। ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਿਲਮੀ ਗਾਣਿਆਂ ਵਾਂਗ 'ਮੈਂ ਤੋ ਮਾਇਕੇ ਚਲੀ ਜਾਉਂਗੀ,' ਝੂਠੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀ ਏ, ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਕਚਿਹਰੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪੰਡਤ ਜੀ, ਇਹ ਦਸੋ ਕਿ ਕਦੋਂ ਜਾਣਾ ਏ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਜਾਣਾ ਏ। ਵਕਤ ਕਿੰਨਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਘਰ ਵਸ ਜਾਏ, ਇਹਤੋਂ ਵਧ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗਲ ਕਿਹੜੀ ਏ ?

ਪੰਡਤ : ਵਕਤ ਦੀ ਕੀ ਗਲ ਏ, ਅਸਾਂ ਕਿਹੜਾ ਤੁਰਕੀ ਜਾਣਾ ਏ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਹੋਰ ਬਮਾਨ ਆ ਜਾਣਾ ਏ।

ਪੰਡਤ : ਟੈਕਸੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਲ ਪੈ ਗਿਆ ਏ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਟੈਕਸੀ ਵਿਚ ਕੋਲ ਕੋਲ ਬੈਠਿਆਂ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਔਛਾ ਤੂੰ ਠਹਿਰ, ਮੈਂ ਲੱਖੇ ਨੂੰ ਦਸ ਆਵਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ। (ਜਾਂਦੀ ਹੈ)

ਪੰਡਤ : ਲੈ ਪੰਡਿਤ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਰਾਮ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਦਿਨ ਵੇਖਣੇ ਪੈਣੇ ਸਨ।
ਲੱਖਾ : ਇਹ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਸੀ ਹੋਈ ਏ, ਬਾਹਰ ਸਿਪਾਹੀ
ਵੀ ਖੜਾ ਏ, ਬੋਹੜ ਥਲੇ ਪੰਚੈਤ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਏ
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕੀ ਵਰਤ ਗਿਆ ਏ
ਲੱਖਾ : ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਗਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਕਰਤਾਰੇ
ਨੇ ਕੋਈ ਗਲ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਾਰਾ ਕੋਲ ਦੀ
ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨੇ ਮਿਰਚ ਮਸਾਲਾ ਲਾ ਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ
ਨੂੰ ਜਾ ਦਸਿਆ।
ਲੱਖਾ : ਕੀ ਜਾ ਦਸਿਆ ?
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ? ਉਹਦੇ ਦਾਰੇ ਨੂੰ ਕੋਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਫਸਾਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਏ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰੇ
ਦੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਾਂਗਾ ਵੀ ਤੇ
ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਵੀ ਚਲ ਗਈਆਂ। ਗਲ ਥਾਣੇ ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ।
ਕਰਤਾਰੇ ਸਮੇਤ ਦੋਨੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਚਾਰ ਮੁੰਡੇ ਹਵਾਲਾਤ ਡੱਕੇ
ਹੋਏ ਨੇ। ਬਰਾਦਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੁਲਾਹ ਤਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਏ,
ਪਰ ਥਾਣੇਦਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਏ ਕਿ ਪੰਚੈਤ ਆਏ ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਛੱਡਾਂਗੇ
ਲੱਖਾ : ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੇਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪੰਜੇ ਘਿਓ ਵਿਚ
ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ, ਆ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਤੁਰ ਪਈ ਹੈਂ।
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਥਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਬੁਲਾਵਾ ਭੇਜਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਕੋਰ
ਆਵੇ
ਲੱਖਾ : ਕਿਉਂ ਥਾਣੇਦਾਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਕੀਰੀ ਕੱਢਣੀ ਨੇ।
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਪੰਚੈਤ ਚਲੀ ਆਂ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਏ।
ਲੱਖਾ : ਮੁੰਡੇ ਤੇਰੇ ਕੀ ਲਗਦੇ ਨੇ-ਯਾਰ ?
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਮੁੰਡੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਲਗਦੇ ਨੇ ਇਹ ਪਿਛੋਂ ਦਸਾਂਗੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ ਦਸ ਕਿ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈਂ ? ਕਦੀ ਕਹਿੰਦਾ ਏ ਕਿ ਥਾਣੇਦਾਰ ਨਾਲ
ਸਕੀਰੀ ਕੱਢਣੀ ਏ, ਮੁੰਡੇ ਮੇਰੇ ਯਾਰ ਲਗਦੇ ਨੇ, ਪੰਚੈਤ ਭਲਾ ਮੇਰੇ
ਬਿਨਾਂ ਸਜਦੀ ਏ। ਕੀ ਪੰਚੈਤ ਜਾਊ ਤਾਂ ਸਰਪੰਚਣੀ ਨਹੀਂ
ਜਾਏਗੀ ?
ਲੱਖਾ : ਥਾਣੈ ਤੀਵੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਜਰੂਰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਏ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਰਪੰਚਣੀ : ਸਰਪੰਚ ਤੂੰ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ? ਸਰਪੰਚਣੀ ਮੈਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਆਂ। ਨਿਆਂ ਕਰਨ

ਦੀ ਸੰਹੁ ਮੈਂ ਖਾਧੀ ਏ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ?

ਲੱਖਾ : ਥਾਣੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਥਾਣੈਦਾਰ ਨਾਲ ਗਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਏ, ਇਹ ਇਕ ਜਾਚ ਏ। ਇਹ ਕੋਈ ਰੰਬਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਾਹ ਨਹੀਂ ਖੋਤਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਥਾਣੈਦਾਰ ਨਾਲ ਪੰਜ ਥਾਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਗਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਪੈਰ ਨਾਲ ਪੈਰ ਤੂੰ ਮਿਲਾ ਸਕੇਗੀ। ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਸਹੁ ਮੈਂ ਚੁੱਕੀ ਚੇਤਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ? ਜਦ ਸਹੁ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪੰਚੈਤ ਅਫਸਰ ਅਗੇ ਕਿੰਝ ਮਿਟ ਮਿਟ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਅਗੇ ਬਕਰੀ ਵਾਂਗੂੰ-ਪੰਚੈਤ ਅਫਸਰ ਅਗੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਥਾਣੈਦਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਗੱਲ ਕਰ ਲਏਂਗੀ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਇਹ ਤੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਆਪ ਸਰਪੰਚਣੀ ਬਣਨ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਵਿਹੜੇ ਵਾਲਿਆਂ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਬੜੀ। ਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਆਕੜ ਨਾਲ ਛਾਤੀ ਫੁਲਾ ਫੁਲਾ ਕੇ ਚਲਦਾ ਸੀ

ਲੱਖਾ : ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤੂੰ ਥਾਣੇ ਨਹੀਂ ਜਾਏਂਗੀ

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੀ

ਲੱਖਾ : ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਟੰਗਾਂ ਭੰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹਾਲੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਚ ਏਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈਗਾ।

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਵੇਖ ਲਵਾਂਗੀ

ਲੱਖਾ : ਵੇਖੋਂਗੀ ? ਹੁਣੇ ਵਿਖਾ ਦੇਨਾ ਹਾਂ। (ਡਾਂਗ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ)। ਸਿਪਾਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਪਾਹੀ : ਕੀ ਗਲ ਏ। ਸਰਪੰਚਣੀਏ ?

ਸਰਪੰਚਣੀ : ਜੀ ਇਹ ਬੰਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਾਂਗ ਚੁੱਕੀ ਖੜਾ ਏ, ਇਹਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਚੁਕਿਆ ਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਥਾਣੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਕੇ ਖਲੋਤਾ ਏ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਏ। ਇਹਦੇ ਤੇ ਇਹ ਦਫ਼ਾ ਲਗਾਓ ਜਿਹੜੀ ਦਫ਼ਾ ਉਸ ਬੰਦੇ ਤੇ ਲਗਦੀ ਏ,